

theo vận nước trôi

(gửi cô gái Việt làm dâu xứ người)

phạm đình đức

Thương lắm con sông ngày cũ ơi... Tắm mát cho nhau một quãng đời
Thương lắm quê hương ngày cũ ơi... Với biết bao nhiêu là con người
4 Thương lắm thân em giờ nổi trôi... Bước sáo sang sông về xứ người

6 Ngày nào còn bé lúc tan trường rồi Cùng bè bạn đến bến sông trầm
Hiền lành và chất phác trong nụ cười Dịu dàng nhịp võng nắng trưa Hè
Làm vợ để kiếm miếng cơm mẹ già Kiều lạc loài kiếp tấm thân đây

8 người... Thuận dòng bơi xuôi một dòng êm vui Trời
rơi... Mẹ ngồi ru con một bờ vai nghiêng Hồ
đọa... Đại - Hàn xa xôi nghìn trùng em ơi Đài -

11 xanh Vài hàng mây trôi đùa cùng nắng chói Đã... xa rồi thỏ ấu thơ Lớn...
ơi Lời mẹ đong đưa thả vào tiếng gió Hỡi... con hãy ngủ cho ngoan Lớn...
Loan Dòng lệ em rơi lạc loài tiếng nói Nước... non chìm khuất chân mây Chẳng

13 lên và cũng không ngờ Lạc tới bến bờ quê người tựa một giấc
khôn rồi giúp cho đời Cuộc sống của mẹ trông vào mình con đây
bao giờ khôn thế này Để tấm thân em lưu lạc bèo dạt nước

16 mơ Nắng chói đất khách nhớ nắng thiên thanh một thời Mây trôi mây
thôi Quê hương yêu ơi ra đi với bao ngậm ngùi Non sông chưa
ơi Em ơi em ơi nước mắt khổ đau phận đời Buông xuôi buông

19 trôi thương gió mây ngày cũ ơi Con sông ngày... xưa tắm mát với nhau một
với ray rức muôn đời nổi trôi Hỡi núi ngàn... ơi cúi xuống biển sâu bồi
xuôi trong cõi tim người đá tro Nước mắt chảy... suối nước mắt khóc riêng ngậm

thời Giờ nước có với ủ... áp nỗi đau cho người?
hồi Để chút xót xa phủ... lấy giá gương rã rời.
ngùi Giọt khóc nước non giọt... khóc gọi em phương trời.